

Fischer Istvánné Gyerektársaságban

Ezen a képen olyan tíz éves lehettem, és az egri gyerektársaságot ábrázolja. Az egyensapkás fiúk már gimnazisták voltak, talán másodikosok lehettek. Én a fehérgalléros, micisapkás vagyok a kép közepén.

Nem volt mackóm vagy ilyesmi, amivel együtt aludtam volna. Sose babáztam, mert nem érdekelt. Hatéves koromból meg tudom mondani, hogy mi érdekelt: minden, ami fiús. Szerettem fára mászni, a háztetőkön mászkálni, ugrálni, házat építeni a patak partján. Ja, a rollerom. Azt imádtam. Emlékszem, hogy merész és hajmeresztő dolgokat csináltunk a barátnőmmel.

Sokat voltam együtt a bátyámmal is. Jó tanuló volt, és jöttek fel hozzá tanulni. Emlékszem, egyszer ott ültek a nagy kinyitható, tizenkét személyes asztalnál, én felmásztam, és végigmentem a füzeteken. Eleven gyerek voltam. Vagy volt egy rossz tornász osztálytársa, és nekem kellett bemutatni, hogy kell csinálni a kézenállást. Kézenálltam, és akkor mondták Andrisnak, hogy látod, így csináld.